

det vilde gaa noget bedre; men vi er egentlig alle sammen tilbøjelige til at kræve mere og mere af Staten. Selvfølgelig er der Krav, som er berettigede, men der er ogsaa mange, som er blevet imødekommet gennem Lovgivningen, og forøgede Krav udover, hvad vi alt har imødekommet, tror jeg, vi skal være lidt varsomme med under den Situation, vi er inde i. Man kræver Sparsommelighed af Staten og af Kommunen og af private. Jeg husker nok, at det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) sagde her en Dag: Det kan ikke hjælpe at tale om at spare, for der er kun to Slags Folk, der vil spare, nemlig dem, der er nødt til det, og dem, det ligger i Blodet, og der er desværre vel alt for meget sandt i dette. Men jeg tror alligevel, vi maa stille Fordringen og se at faa noget af den gennemført. Jeg tror ogsaa, det vil nytte efterhaanden.

Til alt det, vi har haft at slaas med, kommer nu Kronens Fald. Dersom vi alle i Enighed kunde have vedtaget Foranstaltninger, som vi mente kunde modvirke dette noget, tror jeg, det vilde have været udmærket, fordi det vilde have borttaget en Del af den Nervøsitet, som vitterlig er til Stede mange Steder. Jeg tror, vi skulde have sparet de mange Ord og den megen Tryksvæerte, der er ofret paa den Sag; men det har altsaa ikke kunnet lade sig gøre, og nu lader det jo endda til, at vi skal gaa til Valg paa det Spørgsmaal. Det synes jeg er ret uheldigt, for Vælgerne forstaar det ikke, og vi andre forstaar det for Resten ikke heller, men det kan være, det er derfor, vi saa godt kan snakke om det alle sammen. Men eet er sikkert: at vi skal skaffe Balance i Statens, i Kommunernes og i de private Husholdninger, og derfor tror jeg, at den Vej, Regeringen er gaaet, at skaffe Balance i Statsregnskabet, er den rigtige. Vi er jo enige om, at vort Næringsliv er sundt, og det maa da vel ogsaa i Længden medføre, at Kronen igen vil stige. Jeg synes, det bliver en noget uheldig Valgsituation, dersom vi kun skal tale om Valutaspørgsmaalet. Forhaabentlig vil dette svinde noget, naar vi slipper over Valget, men for øvrigt er der vel ogsaa andre Linier at gaa efter end den; vi har jo den gamle Linie, som blev nævnt af afdøde Folketingsmand K. M. Klausen, da han sagde: Der er et dybt Skel mellem os og de andre. Jeg vilde ønske, at Valget kunde bidrage lidt til at skaffe os noget friskere Luft, saa det ikke bliver Personerne, men Sagerne, vi kommer til at kæmpe om, ikke en alt for fastbunden Partipolitik, ikke just Klassepolitik, saa

vidt man da kan undgaa det, men Samfundspolitik, saa vi alle arbejder paa at holde vort Land sundt.

Jeg mener, som jeg har sagt, at det, der er gjort fra Regeringens Side i disse fire Aar, har hjulpet godt til, at vi i alle Tilfælde staar noget bedre i det økonomisk set, end vi gjorde før, og det er en af de første Betingelser for, at det kan komme til at gaa fremad fremdeles.

Bramsnes: Den højtærede Finansminister forelægger i Dag for os Forslag til Finanslov for Finansaaret 1924—25, og den højtærede Minister anmoder Tinget om en velvillig og hurtig Behandling af denne Sag, saaledes at vi kan faa Finansloven i Orden for næste Aar. Det er jo lidt paa Falderebet med Rigsdagsarbejdet — selv om vi ikke kan sige, at der med Hensyn til Sagernes Mængde i Øjeblikket er nogen Dyrtid —, og jeg antager derfor heller ikke, at den højtærede Finansminister har tænkt, vi skulde komme nærmere ind paa en Behandling af Finanslovens Indhold. Saa vilde den højtærede Finansminister jo nemlig ikke se Loven igen foreløbig, og den skal dog være færdig inden Udgangen af Marts Maaned, saa der er ikke mange Dage tilbage. Jeg siger dette for at fastslaa, at det nuværende Ministerium opretholder den gode gamle Tradition at hindre, at Landstinget faar nogen Indflydelse paa Finanslovens Indhold, og jeg skal ikke bebrejde Ministeriet dette, men jeg ønsker at fremhæve det. Deraf følger ogsaa, at der for mit Vedkommende ikke kan blive Tale om at komme ind paa nogen indgaaende Debat om de Spørgsmaal, som indeholdes i Finansloven; men jeg forstaar godt, at man fra Ministeriets og Ministeriets Tilhængeres Side gerne vil benytte Lejligheden til at sige nogle kønne Ord paa en saadan Afskedsdag, som det jo omtrent er, og jeg kan ogsaa erkende, at saavel den højtærede Minister som den ærede Ordfører for Venstre søgte at sige mange kønne Ord — jeg tør maaske tilføje, at Ordene var lidt almindelige, men der var Tendens til, at de skulde være kønne.

Den højtærede Finansminister udtalte, at for indeværende Aar vilde Resultatet blive, at vi svingede omkring Balance. Ja, jeg er ganske klar over, at dette Begreb at svinge omkring Balance har noget at gøre ogsaa med Valgsituationen, og jeg skal ikke forsøge at bestride, at den højtærede Finansminister svinger frem og tilbage mellem Balance og ikke Balance. Jeg vil antage, at dette ogsaa er et nogenlunde adækvat Udtryk for, hvorledes Mini-